

[Lawaetz]

Så kan man aldrig få en saglig diskussion, Det er klart, at virksomhederne er medbestemmende, men der er en lang række vanskeligheder, og forskellen på vores opfattelser er jo ganske enkelt den, at vi varetager samfundets interesser ved at varetage erhvervslivets interesser; i den sidste ende burde de være fælles.

Så vil jeg gerne sige, at intentionerne med lovgivningen i sin tid var rigtige, for ingen af os, heller ikke fremskridtspartiet, er interesseret i, at man skal misbruge understøttelsesordningerne. Men man kan jo godt undre sig lidt over den måde, loven gik igennem på i sin tid, for der er jo andre erhvervsvenlige partier, i hvert fald af navn, end fremskridtspartiet.

Det næste, man undrer sig over, er sådan set, at det lykkedes at lave en så knudret og uforståelig lov. Uden at hr. Demnitz har fået erfaringerne, findes de allerede. Der er en hel masse, der er mislykkedes ude i livet, og de konsekvenser, der kommer ud af det, er jo sådan set det, vi skal interessere os for, for der sker jo en hel masse sørgeligt, som også måtte interessere en miljøspecialist. Man skader jo miljøet ude i virksomhederne. Det er jo sådan efter denne bestemmelse, at det første, man må spørge én, man gerne vil ansætte, om, er: har du optjent din fulde feriegodtgørelse? Og den eneste måde, man kan slippe uden om det på, er ved, at manden eller kvinden – undskyld, det burde være i omvendt orden – må skrive under på på tro og love minsandten, at de har optjent fuld ferie, og, hvis de ikke har gjort det, er indforstået med, at de ikke skal have refusion, hvis de skal have ekstra ferie.

Allerede dér, hr. Demnitz, miljøekspert, er vi jo inde på at skade samarbejdsforholdet, når man skal til at interviewe folk på den måde, inden man ansætter dem. Og det næste vil jo være, at der er en hel flok, man skyder til side, fordi man siger: han dér er for dyr at have. Det er jo nemlig sådan, at i praksis – og det må interessere begge de herrer socialdemokrater – bliver forholdet endnu vanskeligere, efter at vi kommer over til 5 ugers ferie, for normalt vil man ikke kunne tillade sig at lukke en virksomhed mere end 3 uger, for man skal først og fremmest tage hensyn til sine kunder. Det er vi nok enige om. Menneskeligt bør man lægge netop resten af ferien op ad de helligdage, der findes,

og det vil bl. a. sige juleferien. Og man kommer så ud i noget, som forekommer mig helt forkert, nemlig at man er tvunget til at fyre et stakkels menneske senest den 16. december og først genantage vedkommende efter den 14. januar. Lyder det, som om man har lavet noget fornuftigt? For mig lyder det, som om man har lavet noget, der ikke er gennemarbejdet.

Det er selvfølgelig klart, at de herrer tager deres eget lovforslag i forsvar, men der er så mange skævheder i det, at der i højeste grad er grund til at tage det op til revision.

Jeg kan nævne flere kategorier, som aldrig nogen sinde kan blive antaget op til en helligdag, f. eks. op til jul: langtidsledige, der har haft deres ferie. Hvis man vil have et godt forhold på arbejdspladsen og en eller anden har sølvbryllup og gerne vil rejse til Mallorca, bliver man nødt til at sige nej, for så har de jo brugt deres ferie og man skal betale dem 2.000 kr. for at holde juleferie. Kan selv arbejdsministeren og hr. Demnitz ikke forstå, at der er noget, der er lavet forkert, at man ikke rigtig har tænkt sig om? Hvad mener man om den passus, at hvis man har været på uddannelse f. eks. i 1979 og derfor ikke har optjent fuld feriegodtgørelse, kommer man til at betale dem 2.000 kr. for at holde juleferie. Det, der er tale om her, er ikke noget som helst ensidigt synspunkt til fordel for den ene eller den anden. Det er et synspunkt, som er samfundsvenligt, for der kan ikke være noget rigtigt i, at man bare skiller sig af med det på den nemme måde, at man skubber alle udgifterne over på erhvervsvirksomhederne; hvis man samtidig vil prale af, at man er erhvervsvenlig, som vores socialdemokrati også af og til lufter, så må man prøve at tage den slags fejl op til revision.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er givet, at lovbestemmelsen i § 85 a i arbejdsløshedsloven blev indsat, for at arbejdsgiverne skulle medvirke til betaling af arbejdsløshedsunderstøttelsen i forbindelse med helligdagsledigheden. Det er lige så givet, at den bestemmelse har medført, at nogle er blevet ledige før den 15. december i stedet for den 23. december, og det vil vi meget gerne medvirke til at få blotlagt i udvalgsar-